

Papa præfixit in indultis ipsis [tanquam me-
dium ad illum finem] non potest seruari in
aliquo casu: quandoq; cōtrarium oportet fa-
cere ad consequendum finem per ipsum Pa-
pam intentum, licitè talis modus negligitur
secundum ea quę notat Panor in. c. Vniuersi-
tatis, de sen. excōi. licet etiam verba indultā
oppositum sonent, quia tunc sunt sumenda
in sensum contrarium, vt dicit glo. Nam nō
est curandum de verbis, quando de intentio-
ne legislatoris constat. lege, Scire leges. ff.
de legi, & in d. c. intelligentia. Et ideo præ-
fati duo fratres, sine alia licentia vtendi in-
dultis, possunt eis vti, in quantum viderint
esse vtile profidei augmento. Et in hoc tam
securi sunt incōscientia, sicut illi qui eis vtū-
tur de licentia suorum prælatorū. Hoc dico,
quia iste casus non nunquam, Sic contigit,
& quotidie contingere potest his, quos sui
prælati ad remota mittunt: præficientes eis
vnum ex eis in prælatum, qui poterit mori,
& tunc tales ex his quę hic dixi, sciant per di-
uisionem hic positam quid tunc agere pos-
sint, & debeant.

¶ Circa illa verba Bullæ, & quibus ipsi de 18
fratribus suis indictis Indiis commoranti-

T

bus